

APRIL 2010

Midden april 2010 deelt de Belgische radio mee dat een bisschop zich schuldig gemaakt heeft aan kindermisbruik.

De katholieke gemeenschap reageert geschokt. Niet zozeer omwille van het kindermisbruik. Iedereen kent wel een verhaal van een priester of een pater die zijn hand liet glijden langs de geslachtsdelen van een misdienaar, een leerling die op de school verbleef, of van een brave jongen die toch niet zou reclameren.

De katholieke gemeenschap is geschokt. Niet omwille van het kindermisbruik. Och ja.

Geschokt omwille van het feit dat het een bisschop is die misbruik pleegt. Dat wil zeggen, het instituut 'kerk' pleegt kindermisbruik.

Zeker nog in de eerste zestig, zeventig jaren van de vorige eeuw, is een priester een persoon in wie je alle vertrouwen hebt. Vertelt een jongen dat een priester in zijn broek heeft gezeten, dan is de kans groot dat de jongen een klets rond zijn oren krijgt. Hoe kan je nog maar denken dat een priester zich zou vergrijpen aan jonge kerels?

En wat dan nog.

Eerder uitzonderlijk zijn er ouders die hun kind geloven. Ze trekken naar de parochie of de kloosterorde om hun beklag te doen. Zij vangen bot. Ook de ouders die naar de politie gaan krijgen te horen dat priesters en paters zulke dingen niet doen. De fantasie van de jongen was te groot.

Een priester die al te vaak vernoemd wordt als kindermisbruiker wordt verplaatst. Van een grote stadsparochie naar een kleine, onbeduidende dorpsparochie, van een jongenscollege naar het hoofdhuis van de congregatie. Voor een orde die actief is in de missies, is een overplaatsing naar een ver land altijd een gemakkelijke oplossing.

Steeds wordt het kindermisbruik toegedekt. Ouders worden aangemaand om de zaak te laten rusten. Uiteindelijk zou juist hun naam door het slijk gehaald worden. Die jongen had misschien aanleiding gegeven. Of beter nog, is die jongen wel goed opgevoed?

Een bisschop. Waar zat die man met zijn verstand, met zijn goddelijke roeping?

5. F.A.Q

Maria Magdalena, vrouw van Jezus

Piet: is Petrus, de apostel. Leefde voor en na Christus.

Paul: is de apostel Paulus, de brieven-schrijver. Leefde in de 1e eeuw na Christus.

Grégoire: is paus Gregorius XII, (1502-1582) voerde in 1582 de Gregoriaanse kalender in. In het gezelschap omdat hij een van de grootste pausen zou geweest zijn.

Pascal: is Blaise Pascal, (1623-1662) hierbij gehaald omdat hij een pragmaticus was in zijn godsvisie. Had een grote invloed op het protestantisme.

Vormen alle vier samen een leuk maar gefantaseerd gezelschap.

Overall waar mensen samen komen wordt er gedronken. Vaak iets met alcohol. Voor de islamisten is het vooral thee. Veel gezonder dan alcohol. Ook paters en nonnen, broeders, bisschoppen en kardinalen moeten af en toe hun dorst lessen. In het cafeetje 'Het aards paradijs' is het een komen en gaan van volk. Toeristen vinden er hun weg naar toe. Dat café staat in toeristische gidsen bij de top tien te bezichtigen. Daardoor is het in 'het aards paradijs' soms drukker dan je van een paradijs zou verwachten. Stamgasten hebben er hun vaste plaats. Aan de toog hangen tooghangers. Zij verkondigen vaak de grote waarheid. Voeren het hoge woord.

Grégoire lust wel een goede pint. Geen verslaafde drinker. Wel een geoefende drinker. Zijn café-vrienden zijn gewone gasten. Grégoire heeft graag met hen te doen. Het zijn voor hem zijn contacten met het gewone volk. Grégoire zelf is als zo hoog geplaatste afgesneden van het gewone volk. Om contact te houden met het gewone volk gaat hij op café. Bij zijn vaste klik.

Piet is de meest categorieke van het groepje. Hij kan met stelligheid een waarheid verkondigen. Ook al is die waarheid geen bewezen feit. Paul is slimmer en nuanceert vaak wat Piet zegt. Piet en Paul zijn ook collega's. Pascal ging als kleine kerel bij de jezuïeten op school. Zonder aarzelen verkondigt hij de grote

leek te lukken, werd ik toch meewarig bekeken, om niet te zeggen dat ik net niet uitgelachen werd.

Reeds eerder stelde ik mij vragen bij mijn roeping. Ik denk dat iedereen, ook jullie, tijdens uw jaren als jezuïet wel een moment of periode van vertwijfeling meemaken. Niets menselijks is mij vreemd. Steeds heb ik terug de kracht gevonden om mijn keuze gestand te houden. Ik ben en blijf jezuïet. Maar ben ik ook nog een goede christen? Ben ik nog een goede katholiek?

Gedurende dertig jaar heb ik elke dag de eucharistie mogen vieren. Vaak met vreugde, soms ook als dagelijkse routine. Op al die jaren heb ik meer dan tienduizend keer de geloofsbelijdenis met kracht opgezegd. Op kerkelijke feestdagen heb ik al zingend mijn geloofsbelijdenis herhaald en uitgedragen.

De bundel van pater Frans heeft me doen stilstaan. Het leek wel of ik die belijdenis, mijn gelofte, voor het eerst nog eens met aandacht las."

Pater Rudi stopt even. Hij haalt zich een glas water. De andere paters en dame Magdalena blijven afwachting stil.

Pater Rudi wil eerst gaan zitten. Bedenkt zich. Staat recht. Buigt zich voorover en zet zijn handen op de tafel. Zo, gebogen, zegt hij stamelend: "ik kan het niet. Ik kan dit niet meer geloven. En wat ik geloof kan ik zo niet uitspreken.

God is voor mij geen Vader. Als er een vader is, moet er een moeder zijn en die is er niet. God schiep niet de hemel en de aarde. God staat voor mij boven alles. God is voor mij 'die boven alles is.' In die God geloof ik.

Ik geloof ook in Jezus. Wat een ongelooflijke man moet dat geweest zijn dat we er 2000 jaar later nog over spreken, dat er een orde werd opgericht met zijn naam. Maar ik geloof niet dat Jezus de zoon is van God. Ik geloof wel in een Jezus die zo geïnspireerd werd dat hij wat boven alles is, omzette in woorden en parabels. Het zijn die woorden die mensen kunnen helpen op een goede manier elkaar graag te zien en elkaar lief te hebben.

Dat Jezus daarvoor spiritueel begenadigd werd wil ik de Heilige Geest noemen. Ook ik ken momenten dat ik de Geest mag ervaren. Heilig of niet, die momenten inspireren mij, en laten me dingen zeggen en doen waar ik met mijn beperkt verstand zelf nooit op zou komen. Ik geloof niet dat Maria Jezus op de wereld heeft gezet, zonder dat ze geslachtsgemeenschap heeft gehad, zonder dat haar maagdevlies gescheurd werd. Ik geloof wel dat Maria een voorbeeld